

१छृणम्^A-छृणः-छृणवान्, छर्दितः, चिच्छर्दिषितः-चिच्छृत्सितः,
 [चरीच्छृदितः-तवान्;
 छृदः, छर्दः, चिच्छर्दिषुः-चिच्छृत्सुः, चरीच्छृदः;]
 छर्दितव्यम्, छर्दयितव्यम्, चिच्छर्दिषितव्यम्-चिच्छृत्सितव्यम्,
 [चरीच्छृदितव्यम्;
 छर्दनीयम्, छर्दनीयम्, चिच्छर्दिषणीयम्-चिच्छृत्सनीयम्, चरीच्छृदनीयम्;
 २छृद्यम्, छर्द्यम्, चिच्छर्दिष्यम्-चिच्छृत्स्यम्, चरीच्छृद्यम्;
 इष्पच्छर्दः-दुश्छर्दः-सुच्छर्दः; ——————
 छृद्यमानः, छर्द्यमानः, चिच्छर्दिष्यमाणः-चिच्छृत्स्यमानः, चरीच्छृद्यमानः; ;
 छर्दः, छर्दः, चिच्छर्दिषः-चिच्छृत्सः, चरीच्छृदः; ;
 छर्दितुम्, छर्दयितुम्, चिच्छर्दिषितुम्-चिच्छृत्सितुम्, चरीच्छृदितुम्;
 छृतिः, ३प्रच्छर्दिका, छर्दना, चिच्छर्दिषा-चिच्छृत्सा, चरीच्छृदा;
 छर्दनम्, छर्दनम्, चिच्छर्दिषणम्-चिच्छृत्सनम्, चरीच्छृदनम्;
 ४छर्दित्वा-छृत्वा, छर्दयित्वा, चिच्छर्दिषित्वा-चिच्छृत्सित्वा, चरीच्छृदित्वा;
 प्रच्छृद्य, प्रच्छर्द्य, प्रचिच्छर्दिष्य-प्रचिच्छृत्स्य, प्रचरीच्छृद्य;
 छर्दम् २, } छर्दम् २, } चिच्छर्दिषम् २-चिच्छृत्सम् २, }
 छर्दित्वा २-छृत्वा २, } छर्दयित्वा २, } चिच्छर्दिषित्वा २-चिच्छृत्सित्वा २, }

1. ‘सेऽसिचि—’ (7-2-57) इति सादेरार्थधातुकस्येद्बुकल्पनेन, ‘उदितो वा’ (7-2-56)

इति क्त्वायामिद्बुकल्पनेन वा, ‘यस्य विभाषा’ (7-2-15)

इति निष्ठाया इणिषेधः। निष्ठातकार-धातुदकारयोः ‘रदाभ्याम्—’

(8-2-42) इति नत्वम्। ‘ऋवणनिस्य णत्वं वाच्यम्’ (वा. 8-4-1) इति धातु-

(01-१-१) नकारस्य णत्वम्। ‘घटुना घटुः’ (8-4-41) इति निष्ठानकारस्य घटुत्वेन णकारः।

2. ‘ऋदुपधाचाकल्पिचृतेः’ (3-1-110) इति क्यप्।

3. ‘रोगाख्यायां षुल्क बहुलम्’ (3-3-108) इति षुल्क, ‘प्रत्ययस्थात्—’

(3-1-1-1) (7-3-44) इतीत्वे रूपम्। प्रच्छर्दिका=वमथुः रोगविशेषः।

4. ‘उदितो वा’ (7-2-56) इति क्त्वायामिद्बुकल्पः। इदपश्चे, ‘न क्त्वा सेद्’

(1-2-18) इति कित्वनिषेधात् गुणः। इडभावपश्चे धातुदकारस्य ‘खरि च’

(8-4-55) इति चर्त्वेन तकारः।

A. ‘संच्छृणणगात्रमथ शात्रवतदिनस्ते

चाणूरमुषिकमुखा वसनान्यकृन्तन्।’ धा. का. 3. 2.